

BIJDRAGE PHILIP MORRIS BENELUX CONSULTATIE ROOKWARENBESLUIT

I OVERLEG MET DE TABAKSINDUSTRIE IS ESSENTIEEL OM GELOOFWAARDIGE BELEIDSVOORSTELLEN TE CREËREN

Philip Morris Benelux BVBA is verheugd over de mogelijkheid om deel te nemen aan dit overleg. Wij merken echter op dat de overheid ons beperkt om alleen te reageren op “technische zaken” omdat wij “verbonden zijn met de tabaksindustrie”. Deze beperking zonder weerga noopt ons ertoe erop te wijzen dat elke beperking van hoe wij “verzocht” worden te reageren, interfereert – en zeker op dergelijke ongedefinieerde wijze – met onze vrijheid van meningsuiting en ons recht op gelijke behandeling, wat niet vereist is door Artikel 5.3 van het WHO-Kaderverdrag inzake tabaksontmoediging (WHO Framework Convention on Tobacco Control – FCTC), en niet strookt met algemeen aanvaarde democratische beginselen van behoorlijk bestuur, pluralisme en transparantie.

Elke industrie heeft commerciële belangen. Toch vereisen algemeen aanvaarde principes dat er overleg wordt gepleegd en rekening wordt gehouden met de standpunten van de industrieën die door een nieuw beleid zullen worden beïnvloed. In de richtlijnen voor effectbeoordeling (Impact Assessment Guidelines) van de Europese Commissie is bijvoorbeeld vermeld:

“Overleg met zij die door een nieuw beleid of initiatief worden beïnvloed en met zij die dit implementeren, is een Verdragsverplichting. Het is een essentieel instrument om geloofwaardige beleidsvoorstellen van hoge kwaliteit te creëren. Overleg helpt ervoor te zorgen dat het beleid effectief en efficiënt is, en het verhoogt de legitimiteit van EU-maatregelen vanuit het oogpunt van belanghebbenden en burgers.”¹

Ook de principes voor betere regulering van de Europese commissie (Better Regulation Principles) geven bijvoorbeeld het volgende aan:

“Overleg met de belanghebbenden is een essentieel onderdeel van de voorbereiding van en controle op een beleid. Goede beleidsontwikkeling is gebaseerd op openheid. De inbreng van belanghebbenden biedt feedback en bewijs voor alle soorten evaluaties, effectbeoordelingen en politieke besluiten. Het inplannen van overleg met belanghebbenden is een goede aanpak, en dit moet zich uiten in een eenvoudige, beknopte raadplegingsstrategie die relevante belanghebbenden identificeert en beoogt, om al het relevante bewijsmateriaal (bestaande uit gegevens/informatie) en standpunten te verzamelen.”²

Dit standpunt werd ook ondersteund door de Nederlandse overheid, die in haar reactie op het overleg met de belanghebbende van de EU-Commissie opmerkte dat “belanghebbenden systematisch moeten worden geraadpleegd en, om het overleg voluit te benutten, het belangrijk is dat het advies van belanghebbenden wordt verstrekt voordat belangrijke beslissingen worden genomen”.³ Daarnaast gaf de overheid ook aan dat “de inspanningen van de Commissie voor het handhaven van een uitgebreid

¹ Europese Commissie, richtlijnen voor effectbeoordeling (Impact Assessment Guidelines) cfr. 20 (15 januari 2009) ([hier](#)).

² Europese Commissie, Principes voor betere regulering (Better Regulation Principles) cfr. 8 ([hier](#)).

³ Reactie van de Nederlandse overheid op de consultaties van de Europese Commissie over het overleg met belanghebbenden, 21 januari 2015, beschikbaar op <http://www.rijksoverheid.nl/documenten-en-publicaties/brieven/2015/01/21/response-of-the-government-of-the-netherlands-to-the-european-commission-s-consultation-on-stakeholder-consultation.html>, cfr. 3.

netwerk van belanghebbenden op verschillende gebieden vallen toe te juichen en aan te moedigen. Het is nuttig om deze specifieke groepen systematisch en voortdurend te raadplegen om op basis van casuïstiek meer inzicht te krijgen in de manier waarop wetgeving in de praktijk werkt, naast de open raadplegingen op internet die erop gericht zijn een breed publiek te bereiken.”⁴ In het licht van de houding van de overheid betreffende het overleg met belanghebbenden van de Europese Commissie, is Philip Morris Benelux BVBA er stellig van overtuigd dat hetzelfde moet gelden voor openbaar overleg binnen Nederland.⁵ Bovendien maakt overleg met de tabaksindustrie of elke andere industrie over een regelgevend beleid dat beleid niet kwetsbaar voor commerciële en andere gevestigde belangen van die industrie. Geen enkele regering zou zichzelf de mogelijkheid mogen ontnemen om de standpunten van de betrokken industrie in overweging te nemen. Die standpunten kunnen immers nieuwe inzichten bieden en aspecten of gevolgen belichten die de regering nog niet in overweging heeft genomen of – zoals de Commissie het formuleert – die “het bewijs kunnen verbeteren dat aan een bepaald beleidsinitiatief ten grondslag ligt”⁶ en die als dusdanig “een essentieel instrument zijn om geloofwaardige beleidsvoorstellen van hoge kwaliteit te creëren”.⁷

II OPMERKINGEN M.B.T. ONDERWERPEN DIE NIET ZIJN BEHANDELD IN DE CONSULTATIEVRAGEN

Definities

De voorgestelde definitie van “shagtabak” is “tabak die door consumenten of detaillisten kan worden gebruikt voor het maken van sigaretten”, volgens de definitie van de TPR. Kan de regering duidelijk maken wat er precies wordt bedoeld met de verwijzing naar detaillisten? Zou het vanuit het oogpunt van accijnsheffing niet problematisch zijn om detaillisten toe te staan om sigaretten te maken met shagtabak?

De definitie van de buitenverpakking lijkt te impliceren dat bedrukt cellofaan wordt beschouwd als buitenverpakking. Wat betekent dit met betrekking tot de verplichting om gezondheidswaarschuwingen op de buitenverpakking te drukken, wanneer deze buitenverpakking transparant is? Op grond van art. 2, lid 29, TPR begrijpen wij dat onbedrukt cellofaan dat geen van de gezondheidswaarschuwingen afdekt niet voorzien hoeft te zijn van opgedrukte gezondheidswaarschuwingen. Het tegengestelde zou in strijd met de TPR, onlogisch en – wegens het gebruik van inkt – zeer belastend voor de industrie en het milieu zijn.

Technische vereisten inzake gezondheidswaarschuwingen

De regering laat een groot aantal zaken over aan toekomstige ministeriële regelingen. De industrie heeft er herhaaldelijk op gewezen dat zij duidelijkheid vereist inzake diverse onderwerpen, om op tijd te kunnen voldoen aan de bepalingen van de TPR. Omdat de regering tot op heden geen dergelijke duidelijkheid heeft verschaft, herhalen wij hierbij de volgende vragen met het dringende verzoek hier zeer snel uitsluitend over te geven:

- Welke algemene waarschuwing (“Roken is dodelijk - stop nu” of “Roken is dodelijk”), als bedoeld in artikel 9, lid 1 van de TPR zal verplicht worden?

⁴ *Ibid.*, antwoord op vraag 3.

⁵ Een breed en open overleg zou in overeenstemming zijn met de “*Algemene Beginselen van Behoorlijk Bestuur*”.

⁶ Europese Commissie, Principes voor betere regulering (Better Regulation Principles) cfr. 63-64 ([hier](#)).

⁷ Europese Commissie, richtlijnen voor effectbeoordeling (Impact Assessment Guidelines) cfr. 20 (15 januari 2009) ([hier](#)).

- Welke informatie over stoppen met roken moet worden opgenomen in de gecombineerde gezondheidswaarschuwingen volgens artikel 10, lid 1, sub b van de TPR?
- Kan de overheid de rotatievolgorde specificeren voor de drie groepen van gecombineerde gezondheidswaarschuwingen als bedoeld in artikel 10, lid 2, TPR?

Artikel 2.3 (regulering van ingrediënten)

Philip Morris Benelux zou het op prijs stellen indien de regering zou kunnen bevestigen dat zij artikel 7, lid 14, TPR volledig zal omzetten, d.w.z. dat zij in de ministeriële regeling bedoeld in artikel 2.3, lid 1, zal bepalen dat de verbodsbepalingen van artikel 7, lid 1 en 7, TPR niet eerder dan 20 mei 2020 van toepassing zullen zijn op tabaksproducten met een kenmerkend aroma waarvan het verkoopvolume over de gehele Unie 3% of meer van een bepaalde productcategorie vertegenwoordigt. Alhoewel artikel 2.3, lid 1, duidelijk lijkt te zijn, is de memorie van toelichting minder expliciet.

Daarnaast zou Philip Morris Benelux het waarderen indien de regering kan bevestigen dat ook artikel 7, lid 12, van de TPR geheel zal worden omgezet.

In haar memorie van toelichting stelt de regering verder het volgende met betrekking tot artikel 2.3: *“Bovendien wordt deze basis gebruikt om tabakadditieven te verbieden die het product aantrekkelijker maken en de toxiciteit of verslavende werking ervan verhogen (zie artikel 7, zesde, zevende en negende lid, van de tabaksproductenrichtlijn)”*. Philip Morris Benelux is van mening dat de verwijzing naar aantrekkelijkheid moet worden verwijderd en dat het concept van aantrekkelijkheid niet mag voorkomen in de toekomstige ministeriële regeling: aantrekkelijkheid valt immers buiten het bestek van artikel 7 van de TPR en is geen criterium van de TPR voor het verbieden van additieven.

Artikel 3.2 lid 2 (gezondheidswaarschuwingen)

In de memorie van toelichting stelt de regering dat *“[h]et tweede lid de basis vormt voor verdere eisen bij ministeriële regeling. Dit heeft betrekking op de specifieke eisen die aan de waarschuwingen kunnen worden gesteld, zoals de plaats op de verpakking, het lettertype en het percentage van de verpakking die deze dienen te dekken. Voor wat de positie op de verpakking betreft, kunnen bij ministeriële regeling verschillende eisen worden gesteld voor verschillende tabaksproducten. Dit hangt samen met het feit dat sigaretten en shag bijvoorbeeld zeer verschillende verpakkingen hebben.”*

De lay-out, het ontwerp en de vorm van de gecombineerde gezondheidswaarschuwingen worden vastgesteld in de uitvoeringshandeling die op grond van artikel 10, lid 4, TPR door de Europese Commissie zal worden aangenomen. Dit geldt ook voor de precieze positie van de waarschuwingen op de zijkant van buidels voor shagtabak, die zal worden bepaald in de uitvoeringshandeling op grond van artikel 9, lid 6, TPR. Daarom hoeft geen verdere regulering te worden voorzien door middel van ministeriële regeling.

Artikel 3.2 lid 3

De toelichting bij artikel 3.2, lid 3, van het ontwerpbesluit stelt dat dit lid voorziet in een regeling voor *“de uitvoering van artikel 7, zevende lid, van de tabaksproductenrichtlijn, voor zover deze bepaling betrekking op de verpakking heeft. Artikel 7, zevende lid, van de richtlijn heeft niet alleen betrekking op geur en welriekendheid, maar ook op de smaak, het aroma en de intensiteit van de rook.*

Aangezien smaak evenmin als aroma en rookintensiteit van enige invloed kan zijn op de verpakking van het product, is de delegatiegrond beperkt tot geur- en smaakstoffen.”

Artikel 7, lid 14, van de herziene TPR voorziet in een “uitfaseringsperiode” tot 2020 voor tabaksproducten met een kenmerkend aroma waarvan de omzet in de gehele Unie 3% of meer van een bepaalde productcategorie vertegenwoordigt (bijvoorbeeld mentholproducten) en voor de verschillende methodes om menthol aan de sigaretten toe te voegen (zoals toevoegen van menthol aan de verpakkingfolie, aan filters of aan capsules).

Philip Morris Benelux zou graag zien dat de regering haar voornemen bevestigt om de bepaling van artikel 7 lid 14 TPR correct om te zetten en te voorzien in vrijstelling van tabaksproducten met een kenmerkend aroma waarvan het verkoopvolume in de gehele Unie 3% of meer van een bepaalde productcategorie vertegenwoordigt van de toepassing van het gehele artikel 7 (dus met inbegrip van artikel 7, lid 1 en 7, TPR) gedurende een “uitfaseringsperiode” tot 20 mei 2020. De Europese Commissie heeft vastgesteld dat de productcategorie “mentholsigaretten” in 2012 een marktaandeel had van circa 5% en daarom is vrijgesteld van het verbod op kenmerkende smaak tot 20 mei 2020.⁸ De Raad heeft deze bevinding in haar persbericht bevestigd.⁹

Het is van belang dat de regering de vrijstelling voor mentholproducten correct toepast op het gehele artikel 7 TPR “teneinde te voorzien in een uitfaseringsperiode die consumenten voldoende tijd geeft om over te schakelen op andere producten”, zoals vermeld in overweging 17 van de TPR. Aangezien artikel 7, lid 14, TPR mentholproducten vrijstelt van “de bepalingen van dit artikel”, is het verbod op het gebruik van aroma's in filters, papier, verpakkingen en capsules volgens artikel 7, lid 7, TPR algemeen vervat in de vrijstelling van artikel 7, lid 14, TPR. Wij verwijzen tevens naar het persbericht van de Raad omtrent goedkeuring van de herziene TPR, waarin op geen enkele wijze onderscheid wordt gemaakt tussen verschillende vormen van mentholtoepassing in de categorie van mentholproducten (“*Voor tabaksproducten met een kenmerkend aroma waarvan het verkoopvolume in de gehele Unie meer dan 3% van een bepaalde productcategorie vertegenwoordigt (bijvoorbeeld mentholsigaretten) zal verbod pas zes jaar na de inwerkingtreding van de richtlijn van kracht worden.*”¹⁰) en het feitenblad van de Europese Commissie inzake mentholsigaretten, dat verwijst naar “producten met capsules” als “mentholsigaretten”.¹¹

Artikel 4.1 lid 1 (informatieverstrekkingsverplichtingen met betrekking tot nieuwe en gewijzigde producten)

Philip Morris Benelux heeft behoefte aan duidelijkheid omtrent de kennisgevingverplichtingen voor gemodificeerde producten. De memorie van toelichting stelt dat “[een] product als gewijzigd wordt aangemerkt, indien de eerder ontvangen informatie verouderd is en moet worden gewijzigd.” Vervolgens wordt uiteengezet dat “de informatie en documenten moeten worden verschaft binnen een redelijke termijn voordat het product op de markt wordt geplaatst. Deze periode is noodzakelijk om te kunnen bepalen of de ontvangen informatie volledig is. Een redelijke termijn is ongeveer vier maanden indien het gaat om een reeks producten en een maand als het om slechts één product gaat.”

⁸ Zie feitenblad van de Commissie inzake mentholsigaretten ([hier](#)); zie tevens Commissie, Vragen & antwoorden “Nieuwe voorschriften voor tabaksproducten, 26 februari 2014, “Zullen smaakstoffen worden verboden? En hoe zit het met additieven etc.?” (zie [hier](#));

⁹ Zie Raad aanvaardt herziene EU-tabaksrichtlijn, 14 maart 2014 (zie [hier](#)).

¹⁰ Zie Raad aanvaardt herziene EU-tabaksrichtlijn, 14 maart 2014 (zie [hier](#)).

¹¹ Zie feitenblad van de Commissie inzake mentholsigaretten ([hier](#));

Het relevante deel van de TPR is niet specifiek, te weten “De producenten en importeurs delen de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten ook mee wanneer de samenstelling van een product zodanig wordt gewijzigd dat de krachtens dit artikel verstrekte informatie moet worden aangepast. De krachtens dit artikel vereiste informatie voor een nieuw of gewijzigd tabaksproduct moet worden verstrekt voordat deze producten in de handel wordt gebracht.”

Philip Morris Benelux is van mening dat het tijdvak van 4 maanden resp. 1 maand voor de vooraankondiging nogal ruim genomen is (een ander ontwerp voor omzetting noemt 1 dag, zoals in het Verenigd Koninkrijk).

Bovendien kan de toelichting worden geïnterpreteerd dat de kennisgeving zal worden beoordeeld en derhalve aan mogelijke verwerping onderhevig is. Dit zou het proces van een “kennisgeving” tot een “vergunning” maken, hetgeen zeker het mandaat en de bedoeling van de TPR zou overschrijden.

We dringen er bij de regering op aan om expliciet duidelijk te maken dat een dergelijke beoordeling niet de bedoeling is.

Artikel 4.2 lid 2 (rapportage van marktgegevens)

In haar toelichting stelt de regering dat “[w]elke informatie en documenten dienen te worden verstrekt, alsmede het tijdstip en de wijze daarvan, zullen worden vastgelegd bij ministeriële regeling”. Philip Morris Benelux wenst op te merken dat de ministeriële regeling rekening zal moeten houden met het feit dat de jaarlijkse rapportage van verkoopcijfers niet vóór juni van het volgende jaar moet plaatsvinden, zodat bedrijven zoals ons moederbedrijf, die openbaar worden verhandeld en diensgevolge zijn onderworpen aan de wettelijke voorschriften aangaande de openbaarmaking van belangrijke financiële informatie aan het publiek, in staat zijn om te voldoen aan deze voorschriften alvorens de gegevens over de jaarlijkse omzet in te dienen op grond van artikel 4.2.

Artikel 4.4 (rapportagesjabloon)

In de memorie van toelichting staat dat “[d]oor middel van uitvoeringshandelingen, de Europese Commissie een sjabloon zal opstellen voor de indiening van informatie en documenten die de fabrikanten en importeurs dienen te verstrekken aan de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport bij of krachtens artikelen 4.1, 4.2 en 4.3. Het eerste lid van artikel 4.4 biedt een basis voor de toepassing van dit sjabloon in de ministeriële regeling.”

Philip Morris Benelux tekent aan dat het artikel alleen van toepassing is op tabaksproducten en dus niet op e-sigaretten. Aangezien, in aanvulling op een data dictionary voor tabaksproducten, door de Europese Commissie momenteel tevens een data dictionary voor e-sigaretten wordt ontwikkeld, zou het zinvol zijn om ook e-sigaretten in artikel 4.4 op te nemen.

In het tweede lid van artikel 4.4 wordt bepaald dat de informatie en documenten die bij of krachtens de artikelen 4.1, 4.2 en 4.3 worden ontvangen, zullen worden gedeeld met de Europese Commissie en de andere lidstaten van de Europese Unie. De TPR stelt dat de EU en de andere lidstaten toegang tot de gegevens moet hebben: “De lidstaten slaan de informatie elektronisch op en zorgen ervoor dat de Commissie en de andere lidstaten er **toegang toe hebben** voor het toepassen van deze richtlijn”. Philip Morris Benelux is van mening dat de overheid nauw moet vasthouden aan de tekst van de TPR en deze gegevens niet actief moet delen, omdat dit een verhoogd risico voor gegevensbescherming met zich meebrengt.

Artikel 4.6 (kennisgeving van e-sigaretten en navulverpakkingen).

Zoals hierboven (artikel 4.4) genoemd, wordt in artikel 4.6, lid 2, niet verwezen naar een specifiek sjabloon, namelijk de data dictionary die wordt ontwikkeld door de Europese Commissie op grond van artikel 20, lid 13, van de TPR.

Artikel 4.9 (publicatie; handelsgeheimen)

De memorie van toelichting stelt dat de fabrikanten en importeurs bij het verstrekken van informatie kunnen aangeven welke informatie zij als bedrijfsvertrouwelijk beschouwen. Echter, de memorie van toelichting stelt ook dat “de uiteindelijke beslissing of iets vertrouwelijke bedrijfsinformatie is, wordt genomen door de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport. De positie van de importeur of fabrikant is daarbij niet doorslaggevend.” Philip Morris Benelux is van mening dat dit de minister de facto een ‘carte blanche’ zou verschaffen waarmee ons rechtmatige belang om onze bedrijfsgeheimen te beschermen kan worden omzeild, en dat de tekst moet worden gewijzigd om een betere afspiegeling te geven van het legitieme en legale recht van de fabrikant (of importeur) om zijn handelsgeheimen te beschermen, zoals vermeld in artikel 10bis van het Verdrag van Parijs, artikel 39 TRIPS en het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van niet-openbaar gemaakte knowhow en bedrijfsinformatie (bedrijfsgeheimen) tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken en openbaar maken daarvan.

III ANTWOORDEN OP VRAGEN INTERNETCONSULTATIE

Vraag 1 van 7

In de huidige Nederlandse wetgeving zijn maximumemissieniveaus vastgesteld voor emissies van teer, nicotine en koolmonoxide in sigaretten. Voor shagtabak is op dit moment alleen een maximumemissieniveau voor teer vastgesteld. Met dit conceptbesluit is ervoor gekozen om, in artikel 2.1, tweede lid, voor shagtabak ook maximumemissieniveaus vast te stellen voor de emissies van nicotine en koolmonoxide (artikel 3, derde lid, van de Tabaksproductenrichtlijn). Dit vermindert de schadelijkheid van het product en vergroot de uniformiteit tussen maximumemissieniveaus van verschillende tabaksproducten.

Bent u het hiermee eens? Zo ja, waarom wel? Zo nee, waarom niet?

Hoewel Philip Morris Benelux de verklaring dat de invoering van maximumemissieniveaus voor emissies van nicotine en koolmonoxide, voor shagtabak, de schadelijkheid van een tabaksproduct zal verminderen, niet ondersteunt, hebben wij geen grote bezwaren tegen de opstelling van die maximumemissieniveaus voor shagtabak. De methode om die emissieniveaus te meten, moet echter duidelijk worden gedefinieerd. Vandaag schrijft de Nederlandse regelgeving (*“Besluit maximumgehalten aan teer, nicotine en koolmonoxide in sigaretten en shag” van 21 maart 1994*) voor met de hand gerolde sigaretten al een maximumniveau van 12 mg voor teer voor met een verwijzing naar ISO 15 592 als de toe te passen meetmethode voor teer. Bovendien vermeldt de Nederlandse regelgeving vandaag ook de vereiste tabaksmassa voor het maken van het rookartikel en zijn de technische specificaties voor het sigarettenpapier erin gedefinieerd. De verwijzing naar deze technische specificaties moet ook worden opgenomen in de nieuwe regelgeving, met name om te meten of producten beantwoorden aan de maximumniveaus voor koolmonoxide en nicotine in met de hand gerolde sigaretten. Daarnaast moet ook een verwijzing naar ISO 10315 worden opgenomen voor het meten van nicotine, en naar ISO 8454 voor het meten van koolmonoxide.

Vraag 2 van 7

De artikelen 9 en 10 van de Tabaksproductenrichtlijn bepalen verdergaande verpakkingseisen voor tabaksproducenten door een informatieve boodschap en gecombineerde gezondheidswaarschuwing op de verpakkingen te eisen. De gecombineerde gezondheidswaarschuwing bestaat uit een afschrikwekkende illustratie en tekst. De richtlijn geeft echter de keuzevrijheid aan lidstaten om andere voor roken bestemde tabaksproducten dan sigaretten, shagtabak en waterpijptabak vrij te stellen van de informatieve boodschap en de gecombineerde gezondheidswaarschuwing. In dit conceptbesluit is, in artikel 3.2, eerste lid, geen gebruik gemaakt van deze vrijstelling. Een gedifferentieerde aanpak ten aanzien van de verpakking van verschillende tabaksproducten kan namelijk onbedoeld de indruk wekken dat het ene product minder schadelijk voor de gezondheid is dan het andere. Dit moet worden voorkomen.

Bent u het hiermee eens? Zo ja, waarom wel? Zo nee, waarom niet?

Philip Morris Benelux is het oneens, omdat overweging 26 van de TPR expliciet stelt dat *“(…) andere voor roken bestemde tabaksproducten dan sigaretten en shagtabaksproducten (...) hoofdzakelijk worden gebruikt door oudere consumenten en kleine delen van de bevolking”*. Bijgevolg erkent de TPR dat het mogelijk moet zijn om vrijstelling van sommige etiketteringsvoorschriften te verlenen *“(…) zolang er zich geen aanzienlijke verandering voordoet in het volume van de verkoop aan of het consumptiepatroon van jongeren”*. In de laatste studie van de Commissie *“Speciale Eurobarometer nr. 429 over de houdingen van Europeanen ten opzichte van tabak en elektronische sigaretten”* zijn geen tekenen van dergelijke grote wijzigingen geconstateerd. In feite concludeerde het Eurobarometer-onderzoek dat in 2014 in Nederland werd gedaan dat er gecombineerd minder dan 2% regelmatige rokers van sigaren en cigarillo's zijn. Daarom zijn wij van mening dat de vrijstelling moet worden verleend, zoals dat vandaag het geval is.

Tot op heden zijn Portugal en Litouwen de enige twee lidstaten die de TPR in hun nationale wetgeving hebben geassimileerd. Deze lidstaten hebben toegestaan dat andere voor roken bestemde tabaksproducten dan sigaretten, shagtabak en waterpijptabak, vrijgesteld zijn van de verplichtingen om gecombineerde gezondheidswaarschuwingen te vermelden.

Vraag 3 van 7

De Tabaksproductenrichtlijn stelt diverse rapportageverplichtingen aan producenten en importeurs van tabaksproducten en elektronische sigaretten. Daarnaast geeft artikel 6, vierde lid, van de Tabaksproductenrichtlijn ruimte aan lidstaten om aanvullende informatie te vragen. Met dit conceptbesluit worden vooralsnog geen aanvullende rapportageverplichtingen opgelegd aan producenten en importeurs, bovenop de gegevens die producenten en importeurs al moeten verstrekken op grond van de Tabaksproductenrichtlijn. Pas als blijkt dat aanvullende informatie noodzakelijk is en de gegevens ook doeltreffend door de bevoegde autoriteit kunnen worden verwerkt, zal van deze beleidskeuze gebruik worden gemaakt.

Bent u het hiermee eens? Zo ja, waarom wel? Zo nee, waarom niet?

Philip Morris Benelux is het eens met het standpunt van de overheid, aangezien de rapportageverplichtingen van de TPR al uitgebreid zijn. Aanvullende rapportage is nergens voor nodig en zou de administratieve lasten voor zowel de industrie als de handhavende instanties onnodig verhogen.

Vraag 4 van 7

In het voorgestelde artikel 4.3, derde lid, van het conceptbesluit wordt bepaald dat verslagen over additieven, die door producenten van sigaretten en shagtabak moeten worden ingediend, worden beoordeeld door een onafhankelijke wetenschappelijke instantie (artikel 6, vierde lid, van de Tabaksproductenrichtlijn). Hier wordt gebruik van gemaakt, zodat de verslagen objectief worden beoordeeld.

Bent u het hiermee eens? Zo ja, waarom wel? Zo nee, waarom niet?

Philip Morris Benelux is het eens met de betrokkenheid van een dergelijke autoriteit, zolang deze autoriteit onbevooroordeeld en echt objectief is, en een wetenschappelijk gebaseerde beoordeling zou toepassen die de algehele kwaliteit van het beleid voor de bestrijding van het tabaksgebruik bevordert.

Philip Morris Benelux is van mening dat een EU-brede oplossing moet worden gevonden om te bepalen wie de verslagen die de industrie zal indienen voor de additieven die op de prioriteitslijst van additieven staan, zal beoordelen. Inderdaad, "het doel is een manier vinden om de beoordelingen te verdelen over de verschillende lidstaten van de Europese Unie" [Nota van toelichting voor Artikel 4.3], niet alleen om overbodige kosten te vermijden, maar bovenal om te zorgen voor een gemeenschappelijke, EU-brede, wetenschappelijk gebaseerde beoordeling van tabaksadditieven die leidt tot een EU-geharmoniseerde, empirisch onderbouwde regulering van het gebruik van additieven.

Vraag 5 van 7

In de artikelen 18 en 20 van de Tabaksproductenrichtlijn wordt lidstaten de keuze geboden om grensoverschrijdende verkoop op afstand van tabaksproducten en elektronische sigaretten te verbieden of om een registratieplicht met leeftijdsverificatiesysteem te hanteren. Met dit conceptbesluit wordt, in de artikelen 5.5, 5.6 en 5.7, gekozen voor het invoeren van een registratieplicht en leeftijdsverificatiesysteem bij grensoverschrijdende verkoop op afstand van tabaksproducten en aanverwante producten. Hieronder valt ook grensoverschrijdende internetverkoop. De registratieplicht houdt in dat detaillisten die grensoverschrijdend tabaksproducten en/of elektronische sigaretten verkopen, zich dienen te registreren en een leeftijdsverificatiesysteem dienen te hanteren. Met een registratieplicht wordt het aanbod voor grensoverschrijdende verkoop op afstand zichtbaar en daardoor reguleerbaar. Bij een verbod is dit niet het geval. Daarom wordt voorgesteld te kiezen voor een registratieplicht.

Bent u het hiermee eens? Zo ja, waarom wel? Zo nee, waarom niet?

Ja.

Een registratieprocedure, zoals uiteengezet door de Nederlandse overheid, is een pragmatische en redelijke benadering van grensoverschrijdende verkoop. Andere regeringen (zoals het Verenigd Koninkrijk in zijn voorstel voor een verordening) zijn eveneens geneigd om als voorkeursoptie een registratiesysteem in te stellen en zo het ondernemingsklimaat de hoogst mogelijke flexibiliteit te bieden en hierdoor de werking van de interne markt van de EU te bevorderen.

Vraag 6 van 7

De Tabaksproductenrichtlijn geeft lidstaten de ruimte om producenten en importeurs van tabaksproducten en aanverwante producten evenredige vergoedingen in rekening te brengen voor de verwerking en beoordeling van aangeleverde gegevens. Dit betekent dat producenten en importeurs een geldbedrag moeten betalen voor de onkosten die de overheid maakt om hun gegevens te verwerken en beoordelen. Van deze mogelijkheid wordt gebruik gemaakt, vanwege het profijtbeginsel. Producenten en importeurs hebben namelijk (financieel) voordeel bij het in de handel brengen van tabaksproducten en aanverwante producten. Het vaststellen van deze kostenvergoedingen (retributies) is in lijn met het rapport Maat houden II.

Bent u het hiermee eens? Zo ja, waarom wel? Zo nee, waarom niet?

Philip Morris Benelux heeft geen grote bezwaren om aan fabrikanten en importeurs van tabaksproducten evenredige vergoedingen te vragen voor de verwerking en beoordeling van gerapporteerde gegevens. Deze vergoedingen moeten echter alleen de werkelijke kosten weerspiegelen die door de regering zijn gemaakt en mogen deze werkelijke kosten geenszins overtreffen. Het moet voor fabrikanten en importeurs van tabaksproducten ook volledig transparant zijn hoe deze kosten worden berekend, met een gedetailleerde uitsplitsing van de verschillende kostencomponenten.

Vraag 7 van 7

In paragraaf 5 van de nota van toelichting wordt een inschatting gemaakt van de regeldruk (administratieve lasten) voor de sector die zou kunnen ontstaan bij vaststelling van het conceptbesluit. Administratieve lasten zijn de kosten voor het bedrijfsleven om te voldoen aan informatieverplichtingen voortvloeiend uit wet- en regelgeving van de overheid.

Bent u het eens met de inschatting van de genoemde lasten? Zo ja, waarom wel? Zo nee, waarom niet en heeft u concrete suggesties ter verbetering?

Nee. De effectbeoordeling van de kosten van de naleving van de regelgeving voor de industrie wordt sterk onderschat en is niet volledig. In de kosten voor bijvoorbeeld het wijzigen van de verpakking om aan nieuwe etiketteringsvoorschriften te voldoen, zijn de kosten voor omschakeling en drukapparatuur, die alleen al voor de portfolio van PMI ongeveer 580.000 EUR zouden bedragen, niet opgenomen.

Bovendien verschillen uurtarieven sterk tussen verschillende landen, afhankelijk van waar bijvoorbeeld de ingrediëntenrapporten worden gemaakt en is het moeilijk te ramen hoe lang het duurt om een rapport te maken conform het nieuwe formaat voor informatieverstrekking. Tot nu toe heeft één voltijdse werknemer 5-6 werkdagen nodig om het jaarlijkse volledige verslag per merk te maken. Als gevolg van de vereiste voorafgaande kennisgeving voor nieuwe of gewijzigde producten zullen de administratieve lasten naar verwachting sterk stijgen.

Hetzelfde geldt voor studies over de prioriteitslijst van ingrediënten. Afhankelijk van de vereisten waaraan moet worden voldaan, kunnen de resulterende kosten gemakkelijk oplopen tot meer dan 1.000.000 EUR per studie.